

Hiob 38

Septuaginta (LXX)

- 1 μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι ελιουν τῆς λέξεως εἶπεν ὁ κύριος τῷ ιωβ διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν
- 2 τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν συνεχῶν δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ ἐμῇ δὲ οἴεται κρύπτειν
- 3 ζῶσαι ὥσπερ ἄνθρωπος τὴν ὁσφύν σου ἐρωτήσω δέ σε σὺ δέ μοι ἀποκρίθητι
- 4 ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν ἀπάγγελον δέ μοι εἰ ἐπίστη σύνεσιν
- 5 τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς εἰ οἶδας ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς
- 6 ἐπὶ τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασιν τίς δέ ἐστιν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς
- 7 ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου
- 8 ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις ὅτε ἐμαίμασεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη
- 9 ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν ὁμίχλῃ δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα
- 10 ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὅρια περιθεῖς κλεῖθρα καὶ πύλας
- 11 εἶπα δὲ αὐτῇ μέχρι τούτου ἐλεύση καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσεται σου τὰ κύματα
- 12 ἢ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωινόν ἑωσφόρος δὲ εἶδεν τὴν ἑαυτοῦ τάξιν
- 13 ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς
- 14 ἢ σὺ λαβὼν γῆν πηλὸν ἔπλασας ζῶον καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ γῆς
- 15 ἀφεῖλας δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας
- 16 ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης ἐν δὲ ἵχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας
- 17 ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου πυλωροὶ δὲ ᾄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν
- 18 νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανὸν ἀνάγγελον δὴ μοι πόση τίς ἐστιν
- 19 ποῖα δὲ γῆ ἀυλίζεται τὸ φῶς σκότους δὲ ποῖος ὁ τόπος
- 20 εἰ ἀγάγοις με εἰς ὅρια αὐτῶν εἰ δὲ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν
- 21 οἶδα ἄρα ὅτι τότε γεγέννησαι ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς

- 22 ἦλθες δὲ ἐπὶ θησαυροὺς χιόνος θησαυροὺς δὲ χαλάζης ἐόρακας
- 23 ἀπόκειται δέ σοι εἰς ὥραν ἐχθρῶν εἰς ἡμέραν πολέμου καὶ μάχης
- 24 πόθεν δὲ ἐκπορεύεται πάχνη ἢ διασκεδάννυται νότος εἰς τὴν ὑπ' οὐρανόν
- 25 τίς δὲ ἠτοίμασεν ὑετῶ λάβρῳ ῥύσιν ὁδὸν δὲ κυδοιμῶν
- 26 τοῦ ὑετίσαι ἐπὶ γῆν οὗ οὐκ ἀνὴρ ἔρημον οὗ οὐχ ὑπάρχει ἄνθρωπος ἐν αὐτῇ
- 27 τοῦ χορτάσαι ἄβατον καὶ ἀοίκητον καὶ τοῦ ἐκβλαστῆσαι ἔξοδον χλόης
- 28 τίς ἐστιν ὑετοῦ πατήρ τίς δέ ἐστιν ὁ τετοκῶς βώλους δρόσου
- 29 ἐκ γαστροῦ δὲ τίνος ἐκπορεύεται ὁ κρύσταλλος πάχνην δὲ ἐν οὐρανῷ τίς τέτοκεν
- 30 ἢ καταβαίνει ὥσπερ ὕδωρ ῥέον πρόσωπον δὲ ἀβύσσου τίς ἔπηξεν
- 31 συνήκας δὲ δεσμὸν πλειάδος καὶ φραγμὸν ὠρίωνος ἥνοιξας
- 32 ἢ διανοίξεις μαζουρωθ ἐν καιρῷ αὐτοῦ καὶ ἔσπερον ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτά
- 33 ἐπίστασαι δὲ τροπὰς οὐρανοῦ ἢ τὰ ὑπ' οὐρανὸν ὁμοθυμαδὸν γινόμενα
- 34 καλέσεις δὲ νέφος φωνῇ καὶ τρόμῳ ὕδατος λάβρῳ ὑπακούσεται σου
- 35 ἀποστελεῖς δὲ κεραυνοὺς καὶ πορεύσονται ἐροῦσιν δέ σοι τί ἐστιν
- 36 τίς δὲ ἔδωκεν γυναιξὶν ὑφάσματος σοφίαν ἢ ποικιλικὴν ἐπιστήμην
- 37 τίς δὲ ὁ ἀριθμῶν νέφη σοφία οὐρανὸν δὲ εἰς γῆν ἔκλινεν
- 38 κέχυται δὲ ὥσπερ γῆ κονία κεκόλληκα δὲ αὐτὸν ὥσπερ λίθῳ κύβον
- 39 θηρεύσεις δὲ λέουσιν βοράν ψυχὰς δὲ δρακόντων ἐμπλήσεις
- 40 δεδοίκασιν γὰρ ἐν κοίταις αὐτῶν κάθηνται δὲ ἐν ὕλαις ἐνεδρεύοντες
- 41 τίς δὲ ἠτοίμασεν κόρακι βοράν νεοσσοὶ γὰρ αὐτοῦ πρὸς κύριον κεκράγασιν πλανώμενοι τὰ σῖτα ζητοῦντες